

عنوان مقاله:

ضرورت توسعه فناوری مراکز آموزشی و یادگیری آموزش الکترونیک توسط مدرسان

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی مطالعات مدیریت در علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسن رهگذر - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

جواد اکبریور - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

مریم حاجی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

نگین شاکری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

خلاصه مقاله:

فناوری اطلاعات و ارتباطات، تحولات شگرفی را در تمام زوایای زندگی فردی و جمعی ایجاد کرده است، به طوری که در تعلیم و تربیت باعث تولد و رشد و یادگیری الکترونیکی، صد ر سه مجازی و هوشمند شده است یکی از اصول فرآیندهای یادگیری الکترونیکی، یادگیری مستقل است که لازمه آن تربیت یادگیرنده مستقل است. ورود فناوری اطلاعات در جلوه های متفاوت اینترنت رایانه و به تنهایی نمی تواند باعث انقلاب آموزشی شود. اگر فرهنگ یاددهی یادگیری در نظام آموزشی تحول نپذیرد ورود فناوری نه تنها تحول ایجاد نخواهد کرد، بلکه تقویت سنت های محافظه کارانه آموزشی منجر خواهد شد. ویروس کرونا با مشکلات و آسیب های جدی در حوزه های مختلف همراه بوده که نظام آموزشی و دانش آموزان به عنوان آینده سازان جامعه از آن بی بهره نبوده و نیستند. همه گیری ویروس کرونا و تعطیلی اجباری آموزش ها و سوق دادن مراکز آموزشی به سمت آموزش غیر حضوری به مجموعه نظام آموزشی و در کنار آن مدرسان و فراگیران آن ها شوک وارد کرد. از مهمترین ضعف های زیرساختی در آموزش آنلاین نبود فناوری لازم در مراکز آموزشی و وجود مدرسان بی تجربه در آموزش مجازی است که تجربه کار در آموزش آنلاین را ندارند و در بسیاری از موقعیت ها، واکنش درست را نداشته و مدرسان و فراگیران، از برگزاری این کلاس های آنلاین دلسرد شوند. در مقاله حاضر مروری بر مفاهیم محاسن و معایب آموزش الکترونیکی، لزوم یادگیری برای موفقیت در این نوع آموزش، نقش مدرسان در این شیوه آموزشی و فرهنگسازی برای آموزش الکترونیکی در نظام های آموزشی کنونی اشاره خواهیم کرد.

کلمات کلیدی:

فناوری آموزشی، نظام آموزشی مدارس هوشمند، آموزش الکترونیک.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1475137>

